

توصیه‌های ائمه(ع) درباره اعمال آخرین جمعه ماه شعبان

روزهای آخر شعبان است و عده‌ای از توفیقات این ماه معظم بازمانده‌اند، امام رضا(ع) برای این دسته از افراد راهکاری را ارائه می‌دهند که در این لحظات آخر ماه رسول خدا(ص) رهتوشه‌ای از ماه شعبان برای ماه رمضان برچینند.

روزهای آخر شعبان است و عده‌ای از توفیقات این ماه معظم بازمانده‌اند، امام رضا(ع) برای این دسته از افراد راهکاری را ارائه می‌دهند که در این لحظات آخر ماه رسول خدا(ص) رهتوشه‌ای از ماه شعبان برای ماه رمضان برچینند.

به گزارش خبرنگار آیین و اندیشه فارس، در حالی روزهای آخر ماه شعبان را با حسرت سپری می‌کنیم که چشم امید به روزهای ماه مهمانی خدا دوخته‌ایم، شاید بسیاری از افراد نتوانسته باشند که آن گونه که شاید و باید از ماه شعبان توشه‌ای برای دنیا و آخرت خود اندوخته باشند، اما ائمه معصومین علیهم‌السلام برای این افراد راهکاری را ارائه دادند که شاید به نحوی جبران فرصت از دست رفته باشد، در زیر به برخی از توصیه‌های ائمه هدی می‌پردازیم:

دعای شب آخر شعبان و شب اول رمضان / اعمال جمعه آخر ماه شعبان

ابوالصلت هروی روایت کرده است که در جمعه آخر ماه شعبان به خدمت حضرت امام رضا (ع) رفتم؛ حضرت فرمود: ای ابوالصلت، اکثر ماه شعبان رفت و این جمعه آخر آن است، پس تدارک و تلافی کن در آن چه از این ماه مانده است، تقصیرهایی را که در ایام گذشته این ماه کرده‌ای و بر تو باد که روآوری بر آنچه نافع است برای تو و دعا و استغفار بسیار کن و تلاوت قرآن مجید بسیار کن و به سوی خدا از گناهان خود توبه کن تا آن‌که چون ماه مبارک در آید، خود را برای خدا خالص گردانیده باشی و در گردن خود امانت مگذار و حق کسی را مگر آنکه ادا کنی و در دل خود کینه کسی را مگذار مگر آنکه بیرون کنی و گناهی را که انجام می‌دادی مگذار، مگر آن‌که ترک کنی و از خدا بترس و توکل بر خدا در پنهان و آشکار امور خود کن و هر که بر خدا توکل کند، خدا او را بس است و در بقیه این ماه این دعا را بسیار بخوان: «اللَّهُمَّ إِنِّ لَمْ تَكُنْ عَقَرْتُ لَنَا فِيمَا مَضَى مِنْ شَعْبَانَ فَأَعْفِرْ لَنَا فِيمَا بَقِيَ مِنْهُ«؛ به خدا یا اگر در آن قسمت از ماه شعبان که گذشته ما را نیامرزیده‌ای در آن قسمت که از این ماه مانده بیامرزمان؛ به درستی که حق تعالی در این ماه بندهای بسیار از آتش جهنم برای حرمت ماه مبارک رمضان آزاد می‌گرداند«.

شیخ طوسی از حارث بن مُعَيَّرَه تَصْرِي روایت کرده که حضرت صادق (ع) در شب آخر شعبان و شب اول ماه رمضان این دعا را می‌خواندند: «اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الشَّهْرَ الْمُبَارَكَ الَّذِي أَنْزَلَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَ جَعَلَ هُدًى لِلنَّاسِ وَ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْقُرْآنَ قَدْ حَضَرَ فَسَلِّمْنَا فِيهِ وَ سَلِّمْنَا لَنَا وَ تَسَلِّمْنَا مِثْلَ مَا فِي يَسْرِ مِثْلِكَ وَ عَافِيَةٍ يَا مَنْ أَحْذَ الْقَلِيلَ وَ شَكَرَ الْكَثِيرَ اقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيرَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ لِي إِلَى كُلِّ خَيْرٍ سَبِيلًا وَ مِنْ كُلِّ مَا لَا تُحِبُّ مَا نَعَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا مَنْ عَفَا عَنِّي وَ عَمَّا خَلَوْتُ بِهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْنِي بِأَرْكَابِ الْمَعَاصِي عَقُوكَ عَقُوكَ يَا كَرِيمُ إِلَهِي وَ عَظَمْتَنِي فَلَمْ أَتَعْظُ وَ رَجَرْتَنِي عَنْ مَحَارِمِكَ فَلَمْ أَنْزَجِرْ فَمَا عَذْرَى فَأَعْفُ عَنِّي يَا كَرِيمُ عَقُوكَ عَقُوكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الرَّاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَالْعَقُودَ عِنْدَ الْحِسَابِ عَظَمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَخْسُنِ التَّجَاوُزُ مِنْ عَبْدِكَ يَا أَهْلَ التَّقْوَى وَ يَا أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ عَقُوكَ عَقُوكَ اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ بَنُ عَبْدِكَ بَنُ أُمِّتِكَ ضَعِيفٌ فَقِيرٌ إِلَى رَحْمَتِكَ وَ أَنْتَ مُنْزِلُ الْغِنَى وَالْبَرَكَةِ عَلَى الْعِبَادِ قَاهِرٌ مُقْتَدِرٌ أَحْصَيْتَ أَعْمَالَهُمْ وَ قَسَمْتَ أَرْزَاقَهُمْ وَ جَعَلْتَهُمْ مُحْتَاطَةً لِسِتْنَتِهِمْ وَ الْوَالَهُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ وَ لَا يَعْلَمُ الْعِبَادُ عِلْمَكَ وَ لَا يَقْدِرُ الْعِبَادُ قُدْرَكَ وَ كَلَّمْنَا فَقِيرٌ إِلَى رَحْمَتِكَ فَلَا تَصْرِفْ عَنِّي وَجْهَكَ وَاجْعَلْنِي مِنْ صَالِحِي خَلْقِكَ فِي الْعَمَلِ وَالْأَمَلِ وَالْقَضَاءِ وَالْقَدَرِ اللَّهُمَّ ابْقِنِي خَيْرَ الْبَقَاءِ وَ اقْنِنِي خَيْرَ الْقَنَاءِ عَلَى مَوْلَاهُ أَوْلِيَايَكَ وَ مُعَادَاهُ أَعْدَايَكَ وَ الرَّعْبَةَ إِلَيْكَ وَ الرَّهْبَةَ مِنْكَ وَ الْحَشُوعَ وَالْوَفَاءَ وَ التَّسْلِيمَ لَكَ وَ التَّصَدِيقَ بِكِتَابِكَ وَ اتِّبَاعَ سُنَّةِ رَسُولِكَ اللَّهُمَّ مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَكٍّ أَوْ رَيْبَةٍ أَوْ جُحُودٍ أَوْ قُتُوبٍ أَوْ فَرْحٍ أَوْ بَذْخٍ أَوْ بَطَرٍ أَوْ حَيْلَةٍ أَوْ رِبَاءٍ أَوْ سَعَةٍ أَوْ شِقَاقٍ أَوْ نِفَاقٍ أَوْ كُفْرٍ أَوْ فَسُوقٍ أَوْ عِصْيَانٍ أَوْ عَظْمَةٍ أَوْ شَيْءٍ لَا تُحِبُّ فَاسْأَلْكَ يَا رَبِّ أَنْ تُبَدِّلَنِي مَكَانَةَ إِيْمَانًا بِوَعْدِكَ وَ وَفَاءً بِعَهْدِكَ وَ رِضًا بِقَضَائِكَ وَ رُحْدًا فِي الدُّنْيَا وَ رَعْبَةً فِيمَا عِنْدَكَ وَ آثَرَةً وَ طُمَآنِينَةً وَ تَوْبَةً تَصُوحًا أَسْأَلُكَ ذَلِكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ إِلَهِي أَنْتَ مِنْ حَلِيمِكَ تُغْصِي وَ مِنْ كَرَمِكَ جُودِكَ تُطَاعُ فَكَانَكَ لَمْ تُغْصَ وَ أَنَا وَ مَنْ لَمْ يَغْصِكَ سَكَانُ أَرْضِكَ فَكُنْ عَلَيْنَا بِالْفَضْلِ جَوَادًا وَ بِالْخَيْرِ عَوَادًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ صَلَوةً دَائِمَةً لَا تُحْصَى وَ لَا تُعَدُّ وَ لَا يَقْدِرُ قَدْرَهَا غَيْرُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ«

* خطبه پیامبر(ص) در روز آخر شعبان / ماه رمضان برای مؤمن سود و برای منافق خسران است

سلمان فارسی می‌گوید: «خطبنا رسول الله صلى الله عليه وآله في آخر يوم من شعبان، فقال: يا ايها الناس قد اظلكم شهر عظيم مبارك شهر فيه ليلة خير من الف شهر جعل الله صيامه فريضة و قيام ليله تطوعا، من تقرب فيه بنافلة من الخير كان كمن ادى فريضة فيما سواه وهو شهر الصبر والصبر ثوابه الجنة وشهر المواسات وشهر يزداد في رزق المؤمن وشهر اوله رحمة واوسطه مغفرة و آخره عتق من النار وهو للمؤمن غنم وللمنافق غرم«

سلمان فرمود: پیامبر (ص) در روز آخر شعبان برای ما خطبه‌ای در فضیلت ماه رمضان ایراد کرد و در خطاب خویش به ما فرمود: ای

مردم به راستی سایه افکنده بر سر شما ماه بزرگ مبارکی، ماهی که در او شبی است که از هزار ماه بهتر است که خداوند روزه‌اش را فرض و واجب کرده و به پا داشتن عبادات شبش را به طور استحباب مقرر فرموده است، کسی که تقرب بجوید به خداوند، به انجام نافله خیری، مثل آن است که در غیر ماه رمضان فریضه‌ای انجام داده باشد و این ماه، ماه صبر است و صبر هم اجر و ثوابش بهشت است و ماه روزه، ماه مواسات و برابری است و ماهی است که رزق مؤمن در او زیاد می‌شود و ماهی است که اولش رحمت و وسطش مغفرت و آمرزش و آخرش آزادی از آتش جهنم است و این ماه برای مؤمن بهره و منفعت است و برای منافق خسارت و ضرر».